

عنوان مقاله:

روان شناسی اسلامی: آیا امکان پذیر است؟

محل انتشار:

فصلنامه روش شناسی علوم انسانی، دوره 7، شماره 29 (سال: 1380)

تعداد صفحات اصل مقاله: 31

نویسنده:

حمید لطفی - مدیر گروه روان شناسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تنکابن.

خلاصه مقاله:

آیا طرح رویکرد یا مکتبی جدید در روان شناسی با عنوان «روان شناسی اسلامی»، با توجه به مبانی علمی، روش شناختی و فلسفی ممکن است؟ برای پاسخ به این سوال باید ابتدا با توجه به تحول تعاریف روان شناسی، وجود تبیین های متفاوت از رفتار، جهت گیری های روشی گوناگون، و با تاکید بر پیچیدگی واقعیت، امکان شناسایی و طرح موضوع جدید و اتخاذ سمت گیری روشی و نظری تازه را بررسی کرد. مولف با تامل در مولفه های فوق و طرح رویکردهای علم شناختی، به نقد دیدگاهی پرداخته است که مدعی است علم با پدیده های عریان سروکار دارد. آنگاه می کوشد با روش مقبول جامعه علمی، فرضیه های خود را به آزمون بگذارد و یافته ها را از حریم خود روانی، دینی، فرهنگی و فلسفی به حریم مشترک بین آدمیان بکشاند. مقاله در ادامه به بررسی سه روندی که از پیش فرض های اسلامی یا بومی متأثر است، پرداخته و در پایان برای گسترش تحقیقات روان شناسی با دیدگاه های بومی و اسلامی پیشنهادهایی را عرضه کرده است.

کلمات کلیدی:

روان شناسی اسلامی، ساخت گرایی، کارکردگرایی، روان کاوی، رفتارگرایی، شناخت گرایی، روش آزمایشی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1298879>

